

ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
The effects of using role play and videos To enhance english
speaking abilities of vocational certificate students

ปัทมา อ่อนแดง (Papatchaya Orndang)*

สุนิศา โฆษิตชัยวัฒน์ (Suneeta Kositchaivat)**

อภิรักษ์ อัครพัฒน์วงศ์ (Apirat Akaraphattanawong)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน 3) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การพูดภาษาอังกฤษ ,กิจกรรมบทบาทสมมติ ,วีดิทัศน์

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนิศา โฆษิตชัยวัฒน์ ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

*** ดร.อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) compare English speaking abilities before and after using role play and videos, and 2) investigate the students' satisfaction toward role play and videos. The sample of this research was thirty vocational certificate students in the maintenance department at Suphanburi technical college. They were selected by cluster sampling. The instruments of this research were: 1) three lesson plans of learning and teaching management using role play and videos 2) English speaking pretest and posttest 3) the speaking assessment form and 4) a questionnaire to measure students' satisfaction toward role play and videos. The data were analyzed by mean, standard deviation, and t-test dependent. The mean and standard deviation of items were used to evaluate the student's satisfaction toward role play and videos and content analysis. The results of this research were as follows: 1. The English speaking abilities after using role play and videos were significantly higher than before at .05 level. 2. The students' satisfaction toward role play and videos was at the high level.

Keywords : English Speaking, Role Play, Videos

บทนำ

ในสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่เป็นภาษากลางของมนุษยชาติ และเป็นภาษาที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารกันเป็นหลัก แม้ว่าจะมีภาษาประจำชาติเป็นของตนเอง แต่เมื่อต้องติดต่อกับผู้อื่นที่ต่างภาษาและต่างวัฒนธรรม ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การท่องเที่ยว การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก การตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ รวมทั้งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นดียิ่งขึ้น มีการเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี แนวความคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครองมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและสามารถโต้ตอบสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ถือเป็นสิ่งจำเป็นมากในแวดวงการทำงานและการศึกษา การขาดทักษะภาษาอังกฤษนั้น ส่งผลกระทบในแง่ลบต่อการหางานและประสิทธิภาพในการทำงานเป็นอย่างยิ่ง (Clement and Murugavel, 2018) และการขาดทักษะภาษาอังกฤษส่งผลให้การสื่อสารช้าลง ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการตีความ ซึ่งถือเป็นอุปสรรคทางภาษาระหว่างพนักงาน (Miina, 2014)

ด้วยเหตุนี้ หลากหลายประเทศจึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษา

ทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต ดังที่ Harmer (2007) กล่าวว่า นักเรียนจำนวนมากทั่วโลก ต่างเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งบางส่วนมองว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเปิดโอกาสสู่ความก้าวหน้าให้แก่ตนเอง โดยประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและมีนโยบายที่เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการสอนภาษาอังกฤษ ระบุว่า ด้วยภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยองค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือเข้าถึงองค์ความรู้และก้าวหน้าในโลก รวมถึงพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยต่อไป และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้ใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล คือ กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Language : CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู และการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ ซึ่งกรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป หรือ CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง เป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล โดยแบ่งความสามารถออกเป็น 6 ระดับความสามารถ ดังนี้ A1, A2, B1, B2, C1, และ C2 ซึ่งระดับ A คือ ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (Basic User) ระดับ B คือ ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ (Independent User) และระดับ C คือ ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว (Proficient User) ต่อมาในปีการศึกษา 2563 ทางกระทรวงศึกษาธิการมีหลากหลายนโยบายเร่งด่วนเพื่อยกระดับการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งหนึ่งในนโยบายเร่งด่วนคือการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ ซึ่งประกาศใช้ด้วยการสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้บริหาร ครู นักเรียน และบุคลากรทางการศึกษา ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล หรือ CEFR ซึ่งครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะอยู่ในระดับ B2 ขึ้นไป ในขณะที่นักเรียนจะอยู่ในระดับ A1, A2, B1, และ B2 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ไว้ที่ระดับ B1 ซึ่งกำหนดความสามารถในการใช้ภาษาในระดับที่ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่วไปได้ เมื่อเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวัง พร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้ วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 โดยในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ได้ระบุภาษาอังกฤษ ในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วยรายวิชาที่ให้ความสำคัญกับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงวิชาภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและวิชาภาษาอังกฤษรายวิชาอื่นที่สอดคล้องกับประเภทวิชาที่เรียน นอกจากนี้ ในแผนพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาประจำปีการศึกษา 2563-2566 วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ได้ระบุคุณลักษณะของ

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา ที่พึงประสงค์ไว้หลายประการ โดยหนึ่งในนั้นคือคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา หรือ Vocational National Education Test (V-NET) ตั้งแต่คะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะการพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่ยากที่สุด (Pollard, 2008) เพราะเมื่อมีการพูด ต้องคำนึงถึงสิ่งที่ต้องการจะพูด ภาษา การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียง รวมไปถึงการฟังได้ตอบคู่สนทนา ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ง่าย การพูดเป็นวิธีการแรกที่เด็กเรียนรู้ภาษา และยังเป็นกลไกสำคัญในการเปลี่ยนแปลงของภาษาอีกด้วย (Hughes, 2006) นอกจากนี้ สำหรับคนส่วนใหญ่ ความสามารถในการพูดภาษาแสดงถึงความรู้ในภาษา เพราะการพูด คือพื้นฐานในการสื่อสารของมนุษย์ และการพูดภาษาต่างประเทศ ถูกมองว่าเป็นทักษะที่เป็นที่ต้องการมากที่สุดจาก 4 ทักษะ (Bailey and Savage, 1994) สำหรับผู้คนจำนวนมาก การเรียนรู้ความสามารถด้านการพูด ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการเรียนรู้ภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยทักษะอื่น ถือเป็นเรื่องที่สำคัญรองลงมา (Nunan and Carter, 2001) และผู้เรียนมักจะถูกตัดสินความสามารถในการใช้ภาษาจากทักษะนี้ (Bygate, 1987) ดังนั้น การสอนทักษะการพูดจึงเป็นศูนย์กลางของห้องเรียนภาษา โดยมีเป้าหมายคือความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นหมายความว่า ผู้เรียนควรมีความเข้าใจและใช้ความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ ควรหลีกเลี่ยงความสับสนที่อาจเกิดจากการออกเสียง ไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ รวมถึงควรสังเกตกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรมสำหรับการสื่อสารตามสถานการณ์ อีกทั้ง ผู้เรียนควรหมั่นฝึกฝนการพูดกับผู้อื่น เพื่อที่จะสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว กล่าวโดยสรุป การพูดนั้นถือเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็นทักษะที่ต้องการความชำนาญในหลายด้าน เช่น การออกเสียง ไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ ทักษะ การพูดถือเป็นทักษะที่สำคัญต่อการสื่อสาร โดยผู้เรียนมักจะถูกตัดสินความสามารถในการใช้ภาษาจากทักษะนี้ ดังนั้น วิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งสิ้น 60 คน เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด (English Listening and Speaking) 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวม 18 สัปดาห์ คิดเป็น 36 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษา อย่างไรก็ตาม จากการสอบถามครูผู้สอนประจำรายวิชา ประกอบกับผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา 2562 ในส่วนของเนื้อหา การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในงานอาชีพ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยของสถานศึกษา อยู่ที่ 23.56 คะแนน พบว่าปัญหาที่ต้องการแก้ไขคือการที่นักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ หรือสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว แม้แต่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สืบเนื่องมาจากการขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและไม่มีโอกาสหรือความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันบ่อยนัก ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงปัญหาเหล่านี้ และต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ โดยเน้นกิจกรรมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง เน้นการสื่อสารได้อย่างเข้าใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่องภายในห้องเรียน เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระงานนอกห้องเรียน ที่สำคัญ ควรเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในห้องเรียน มีความสนุกสนานและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์นั้นตรงกับความต้องการของผู้วิจัยและมีความเหมาะสมกับแผนการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง

กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนแสดงบทบาทตามบริบททางสังคมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวัน โดยที่ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลตามบทบาทในการแสดงแก่นักเรียน (Nunan, 2003) ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การชี้แนะบทสนทนาไว้ให้ ไปจนถึงการดันสด และจากการฝึกซ้อมบทสนทนาอย่างง่าย ไปจนถึงสถานการณ์จำลองที่มีความซับซ้อนสูง รวมถึงยังชี้ให้เห็นว่าการแสดงอาจเป็นไปได้ทั้งแบบที่สั้นและเรียบง่ายหรือเป็นการแสดงที่มีแบบแผน โดยระดับความยากง่ายของกิจกรรมนั้นขึ้นอยู่กับระดับภาษาของผู้เรียน (Porter-Ladousse, 2004) ในกิจกรรมบทบาทสมตินั้น ผู้เรียนมักจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของตน โดยมักจะอยู่ในรูปแบบของการ์ดแสดงบทบาท (Role Cards) ผู้เรียนจะได้ฝึกซ้อมเล็กน้อยก่อนพบกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อแสดงฉากเล็ก ๆ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนเองประกอบกับข้อมูลที่อยู่บนการ์ด ซึ่งอาจจะมีเพียงบทบาทที่ได้รับหรือเป็นการชี้แนะสิ่งที่ต้องทำ (Scrivener, 2005) ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการมีส่วนร่วม 2) ขั้นการเรียนรู้ 3) ขั้นการฝึกใช้ภาษา 4) ขั้นการแสดง และ 5) ขั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยให้นักเรียนออกแบบบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และการ์ดแสดงบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

การใช้วิถีทัศน์ประกอบการจัดการเรียนการสอนสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และมีส่วนช่วยในการพัฒนามุมมองและแนวคิดที่มีต่อการเรียนรู้ เพิ่มความเข้าใจ ปลุกฝังความคิดสร้างสรรค์เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ของนักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในห้องเรียน ตลอดจนทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสนุกมากยิ่งขึ้น เนื่องจากวิถีทัศน์เป็นแหล่งเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียง และบทสนทนาที่ดีเยี่ยม นอกจากนี้ Harrison and Hummel (2010) ยืนยันว่าการใช้วิถีทัศน์ในห้องเรียนเป็นประตูสู่การเรียนรู้ภาษา เนื่องจากเนื้อหาของวิถีทัศน์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมของภาษาที่เรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ เช่นเดียวกันกับ Lonergan (2013) ที่กล่าวว่าการใช้วิถีทัศน์สามารถนำเสนอบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี

จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหรือวิถีทัศน์เพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งมากกว่าการประยุกต์ใช้ร่วมกัน เช่น ประสิทธิภาพของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะทางการพูด (Neupane, 2019) การใช้สื่อการสอนวิถีทัศน์ในห้องเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (Djumaeva, 2022) นอกจากนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนมากมักเป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนสายสามัญและนักเรียนระดับอุดมศึกษา มากกว่านักเรียนสายอาชีพ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ เช่น นักเรียนจะได้ฝึกการพูด การออกเสียง ท่องคำศัพท์ จดจำและทำความเข้าใจบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทที่ได้รับมอบหมาย เป็นการสร้างสถานการณ์จำลองให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นและได้ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์และสมรรถนะรายวิชาที่มุ่งเน้นการออกเสียงที่ถูกต้องและความสามารถในการใช้ภาษาตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยผู้วิจัยจะนำผลที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง รวมทั้งสิ้น 60 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.2.1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ
 - 2.2.2 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 แผนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ จำนวน 3 แผน
- 3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน
- 3.3 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคสุพรรณบุรี โดยกำหนดทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 2 ชั่วโมง การทดลอง 6 ชั่วโมง และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ 1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ โดยใช้สูตร t-test for dependent Samples 2) การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ของ Likert (Best, 1986) ตลอดจนวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ ด้วยการทดสอบ t แบบจับคู่ (n=30)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. (D)	t	df	p-value
ก่อนเรียน	20	11.20	2.78	4.33	1.34	-17.61*	29	.000
หลังเรียน	20	15.53	2.016					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ผลคะแนนแสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน	4.20	0.47	มาก	(1)
1. กิจกรรมก่อนการสอนช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้แก่ นักเรียน	4.33	0.66	มาก	3

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
2. กิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระในแต่ละบทที่เหมาะสม	4.37	0.76	มาก	2
3. กิจกรรมหลังการสอนช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.90	0.84	มาก	9
4. กระบวนการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.20	0.71	มาก	7
ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนการสอน	4.14	0.49	มาก	(2)
5. ลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	4.40	0.72	มาก	1
6. การจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหาที่เหมาะสม	4.23	0.82	มาก	6
7. การจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหาที่ตรงความสนใจของนักเรียน	3.83	0.91	มาก	11
8. เนื้อหาสาระของการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.10	0.80	มาก	8
ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์	4.08	0.49	มาก	(3)
9. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้	3.90	0.96	มาก	9
10. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.33	0.76	มาก	3
11. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.80	1.03	มาก	12

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
12. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และวิดีโอทัศน์ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.27	0.83	มาก	5
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.14	0.31	มาก	

ซึ่งวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.14$ S.D. = 0.31) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.20$ S.D. = 0.47) ลำดับที่ 2 ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.14$ S.D. = 0.49) และลำดับที่ 3 ด้านประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิดีโอทัศน์ ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = 0.49) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 5 ลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.40$ S.D. = 0.72) รองลงมา คือ ข้อที่ 2 กิจกรรมระหว่างการสอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระในแต่ละบทที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.37$ S.D. = 0.76) และ ข้อที่ 1 กิจกรรมก่อนการสอนช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจและความสนใจให้นักเรียน ($\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.66) ซึ่งมีค่าเท่ากับ ข้อที่ 10 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิดีโอทัศน์ส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ($\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.76) จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติและวิดีโอทัศน์ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.80 - 4.40 และเมื่อวิเคราะห์วิเคราะห์ความพึงพอใจจากแบบประเมินตอนที่ 2 ผู้เรียนได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิดีโอทัศน์ คือ เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน มีความน่าสนใจ ช่วยให้นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม นักเรียนบางกลุ่มเสนอให้เป็นการแสดงต่อหน้าผู้สอน เนื่องจากยังไม่มี ความมั่นใจ หรือความกล้าแสดงออกมากพอที่จะแสดงต่อหน้าเพื่อน ๆ ในห้องเรียน และต้องการให้มีเวลาเตรียมตัวและฝึกซ้อมมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิดีโอทัศน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิดีโอทัศน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติและวิดีโอทัศน์ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก

1.1 กิจกรรมบทบาทสมมติส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น เกิดการทำงานแบบร่วมมือ (Collaboration) มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กิจกรรมบทบาทสมมติไม่เพียงแต่ส่งเสริมความสามารถในการพูด แต่ยังส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียน จากการอ่านการ์ตูนบทบทและเขียนออกแบบบทสนทนา และส่งเสริมความสามารถด้านการฟังจากการฟังเพื่อโต้ตอบขณะทำการแสดง ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เนื่องต่อการเรียนรู้และกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Holt and Kysilka (2005) ที่ว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมตินั้นสนุกและสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้จริง โดยสามารถใช้เป็นกิจกรรมส่งเสริมการสื่อสารระหว่างนักเรียน รวมทั้งแสดงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน และสอดคล้องกับ Livingstone (1983) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการพูดที่ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารในห้องเรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาที่อาจจะต้องใช้ภายนอกห้องเรียน ผ่านบริบทหรือประสบการณ์ที่จำลองมาจากประสบการณ์ในชีวิตจริง

1.2 การใช้วีดิทัศน์ประกอบการจัดการเรียนการสอนดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดี อีกทั้งยังมีส่วนช่วยในการฝึกฝนภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น การเรียนรู้คำศัพท์ การออกเสียง และการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากการรับรู้ภาพและเสียงช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น และเป็นการเรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย สนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ Harrison and Hummel (2010) ที่กล่าวว่าวีดิทัศน์ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์และความสามารถของนักเรียน เนื่องจากช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และทำให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและสนุกมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ Surtikanti (2019) ที่กล่าวว่าวีดิทัศน์เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนได้เห็นการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถนำไปส่งเสริมความสามารถด้านการพูดและฟังได้

1.3 กิจกรรมบทบาทสมมติและวีดิทัศน์ส่งเสริมการฝึกฝนการพูดในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและพูดภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อีกทั้งยังสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนพูดของ Harmer (2011) ที่นักเรียนจะได้รับโอกาสในการฝึกพูดภาษาอังกฤษในชีวิตจริงและเสริมสร้างความมั่นใจผ่านสถานการณ์ที่กำหนด สามารถนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้กับข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการพูด และสอดคล้องกับ Brown (2011) ที่กล่าวว่าการสอนพูดภาษาอังกฤษในห้องเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการสื่อสารผ่านกิจกรรมในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในรูปแบบการสื่อสารที่แท้จริง โดยคุณสมบัติของกิจกรรมการสอนพูด

ที่ประสบความสำเร็จคือนักเรียนต้องมีส่วนร่วมเท่า ๆ กัน ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกกิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ เนื่องจากต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ รูปแบบประโยค การออกเสียง และเห็นตัวอย่างผ่านวิถีทัศน์ ก่อนที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นบทสนทนาและการแสดงของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน ฝึกพูดภาษาอังกฤษ ที่สามารถพบเจอได้ในชีวิตประจำวันผ่านบรรยากาศที่สนุกสนาน ผ่อนคลาย และสามารถนำความรู้และ ประสบการณ์ที่ได้รับ ไปใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม บทบาทสมมติและวิถีทัศน์อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาสาระของการจัดการเรียนการสอน และด้านประโยชน์ ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจาก ผู้วิจัย ได้เน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นสำคัญ โดยกิจกรรมก่อนเรียน กิจกรรมระหว่างเรียน และกิจกรรม หลังเรียน สนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษ และส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง ผู้วิจัยได้เลือกหัวข้อการจัดการเรียนการสอนจากหนังสือแบบเรียน ส่งผล ให้มีเนื้อหาสาระที่เชื่อมโยงกับเนื้อหาในบทเรียนและสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร นอกจากนี้ กิจกรรม บทบาทสมมติและวิถีทัศน์นั้นมีประโยชน์มากมาย เป็นกิจกรรมที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร สามารถ ปรับใช้ได้กับทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับความสามารถ กิจกรรมบทบาทสมมตินั้นสนุกและสามารถพัฒนาการ เรียนรู้ได้จริง โดยสามารถใช้เป็นกิจกรรมส่งเสริมการสื่อสารระหว่างนักเรียน รวมทั้งแสดงให้นักเรียนเห็น ความสำคัญของการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Neupane (2019) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้กิจกรรม บทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะทางการพูด ยืนยันว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ น่าสนใจ ส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ Tursunbaevna (2022) ที่กล่าวถึง ประโยชน์ของวิถีทัศน์ว่ามีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ดี ตลอดจนช่วย ให้นักเรียนได้เรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายและสนุกสนาน

ข้อเสนอแนะ

จากการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและ วิถีทัศน์ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติและวิถีทัศน์ และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมสำหรับกิจกรรมบทบาทสมมติและวิถีทัศน์ให้ครบถ้วน เช่น แผนการจัดการเรียนการสอน วิถีทัศน์ แบบฝึก และการ์ดแสดงบทบาท ให้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ คอยดูแลและให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียน สนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้เกิดคุณภาพสูงสุด
2. ก่อนการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนให้ชัดเจน คำศัพท์ ประโยค และ เนื้อหาควรมีความเหมาะสมกับบทเรียนและระดับของนักเรียน

3. ผู้สอนจะต้องสังเกต และดัดแปลงภาพของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษให้ได้มากที่สุด โดยผู้สอนควรใช้วิธีทัศนังดูความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งควรสอบถามนักเรียนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเนื้อหาและกิจกรรม

4. ก่อนจบการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรทบทวนความรู้และสรุปเนื้อหาสาระที่ได้จากการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะแก่นักเรียน เพื่อนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนการสอนครั้งถัดไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรใช้กิจกรรมบทบาทสมมติและวิธีทัศนังเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้าน การฟัง การอ่าน และการเขียน ตลอดจนนำไปปรับใช้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการใช้วิธีทัศนังเพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ผสมผสานทั้งออนไลน์ และออนไซต์ (Hybrid Learning) เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

References

- Bailey, K.M., & Savage, L. (1994). New ways in teaching speaking. Alexandria, Va: Teachers of English to Speakers of Other Languages.
- Brown, A. L. (2011). Guide to Public Speaking. London: Pearson.
- Bygate, M. (1987). Speaking. Oxford: Oxford University Press.
- Clement, A., Murugavel, T. (2018). "English for the Workplace: The Importance of English Language Skills for Effective Performance". The English Classroom 20(1): 1-15.
- Djumaeva, G.A. (2022). "Using Video Materials in EFL Classrooms". European International Journal of Multidisciplinary Research and Management Studies 2(11): 143-146.
- Harmer, J. (2007). How to Teach English. Harlow: Pearson Education.
- Harmer, J. (2011). The practice of English language teaching. Harlow: Pearson Longman.
- Harrison, H. L., Hummel, L. J. (2010). "Incorporating Animations Concepts and Principles in STEM Education". The Technology Teacher 69(8): 20-25.
- Holt, L.C., Kysilka, M. Instructional Patterns: Strategies for Maximizing Student Learning. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Hughes, R. (2006). Spoken English, TESOL and Applied Linguistics. London: Palgrave Macmillan.
- Livingstone. (1983). Role Play in Language Learning. Harlow: Longman.
- Lonergan (2013). Curriculum Instruction and Materials in English on Teaching Concepts, Findings, and Implications. San Pablo: McCutcheon Publishing Corporation.
- Miina, O. (2014). Effects of using English in business communication in 14 Japanese-based multinational corporations. Master's Thesis, University of Oulu.

- Neupane, B. (2019). "Effectiveness of Role Play in Improving Speaking Skill." Journal of NELTA Gandaki 1: 11-18.
- Nunan, D. (2003). Practical English Language Teaching. New York: McGraw-Hill.
- Nunan, D., Carter, R. (2001). The Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages. Cambridge: Cambridge University Press.
- Pollard, A. (2008). Reflective Teaching: Evidence-informed Professional Practice. London: Continuum.
- Porter-Ladousse, G. (2004). Role play. Oxford: Oxford University Press.
- Scrivener, J. (2005). Learning teaching. Oxford: Macmillan Publishers Ltd.
- Surtikanti, M. (2019). "Developing Video Based English Textbook for Elementary School Students". Journal of English Language Teaching and Islamic Integration 2(1): 101-112.
- Tursunbaevna, N. (2022). "Advantages of Using Videos in English Lessons". International Bulletin of Applied Science and Technology 2(9): 8-12.